

Graniet nabij Leersum

Stenenzoekers zoeken overal naar stenen, maar in die categorie vallen wij beslist niet. Wel heb ik veel zwerfstenen uit Drenthe en Twente meegenomen. In onze omgeving hebben Joke en ik agaten en veel jaspis gevonden. Op vakantie in het buitenland zochten we weleens naar fossielen. Dit stukje gaat over een zwerfsteen die we graag weg willen geven.

ZWERFSTEEN NBII LEERSUM

Op de Utrechtse Heuvelrug heb ik deze zeer fraaie graniet gevonden. Deze lag namelijk in het bouwlandgebied ongeveer 400 meter ten noordwesten van De Hoge Ginkel en 130 meter ten noorden van het dagrecreatieterrein.

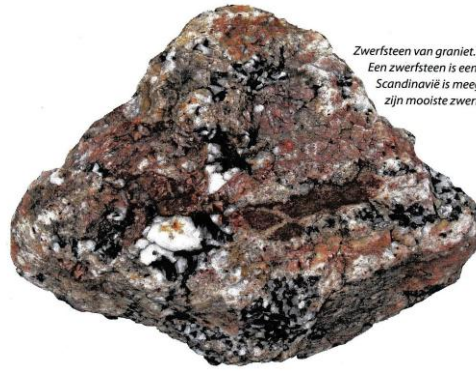
Deze zwerfsteen is in de ijstijd met de gletsjer uit vermoedelijk Midden-Zweden aangevoerd. Van deze steen heb ik vele jaren genoten, maar met het ouder worden, begint het opruimen van spullen. Het is een roze graniet met onder meer kwarts en enkele mica's. Ze glinsteren goudkleurig. De zwerfsteen is niet gelakt en heeft bij ons altijd binnen gelegen. De steen is 35cm lang, 26cm breed en weegt 12,4 kilo. Vanwege de grootte noemen deskundigen dit geen steen, maar een blok.

Deze zwerfsteen schenken wij graag aan één van de leden van de Vereniging voor Dorp en Natuur. Als u belangstelling heeft, kunt u een korte motivatie sturen aan "niet meer aan de orde". Wij gunnen deze zwerfsteen aan degene met de beste motivatie.

EEN LANGE REIS; DE ZWEEFSTEEN VERTELT.

Het was zo heerlijk warm in moederaarde

Henk van het Loo

Zwerfsteen van graniet. Foto auteur.
Een zwerfsteen is een grote kei, die tijdens de ijstijden vanuit Scandinavië is meegevoerd door gletsjers. De auteur wil een van zijn mooiste zwerfstenen weggeven.

en bewegen van de mineralen beviel me ook wel. Toch wilde ik iets anders dan een druk bestaan en stollen leek me een aardige optie. Een rotsvaste situatie zag ik wel zitten, maar dat het boven de aarde zo koud zou zijn, viel me wel tegen. Daar bleef het niet bij, want een dikke ijslaag rukte me uit mijn vertrouwde omgeving en voerde me naar Nederland.

De verschrikkelijke kou werd wat minder door het smelten van het ijs en toen kwam ik op de grond terecht. Daar heb ik warme en koude perioden mee gemaakt. Uiteindelijk kwam ik in een bouwland terecht, waar een ploeg me op het maaiveld neersmeet. De boer pakte me op en gooide me hardhandig aan de kant van het perceel. Toen vond iemand me en werd ik met de fiets naar Amerongen gebracht. Een zeer schokkende ervaring! Wel zag ik in hun tuin veel granietvrienden liggen, maar ik werd op een bovenkamer opgeborgen. Daar was het erg eenzaam, maar minder koud dan buiten. Ik werd wel mooi gevonden, zeker als ik onder de kraan had gelegen, maar ik hoef echt geen schoonheidskoningin te zijn. Een schouderklopje heb ik nooit gekregen. *All I need is love.*

Binnenkort word ik tot overmaat van ramp waarschijnlijk losgerukt uit mijn vertrouwde omgeving en ga ik een

onbekende toekomst tegemoet.
Hopelijk kom ik op een fijne plek terecht
en breng ik een glimlach op het
gezicht van iedereen die mij passeert.

De steen is ondertussen van
eigenaar gewisseld.

Dit artikel verscheen in Dorp&Natuur,
nummer 84 – najaar 2025. Tijdschrift
van de Vereniging voor Dorp en Natuur
Amerongen-Leersum.

Extra grote foto.